RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 100.350 van 25 oktober 2001
in de zaak A. 100.684/VII-23.190.

In zake : de n.v. SOCIÉTÉ DE RECHERCHES IMMOBILIÈRES (SRI),
die woonplaats kiest bij
advocaat B. MARTENS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koloniënstraat 11

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Predikherenstraat 20.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SOCIÉTÉ DE RECHERCHES IMMOBILIÈRES op 20 februari 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 22 december 2000 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw, waarbij het beroep dat zij had ingesteld tegen het besluit van 7 september 2000 van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest houdende de verplichting tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek met betrekking tot gronden gelegen aan de Rittwegerlaan 1 en 3 te Machelen, ongegrond wordt verklaard;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2001 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2001;

Gelet op het schrijven van 6 juni 2001 waarbij de behandeling van de zaak voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 11 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. MARTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Gegrondheid van de vordering</u>

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2. <u>Moeilijk te herstellen ernstig nadeel</u>

2.1. Overwegende dat de standpunten van de partijen als volgt kunnen worden samengevat :

2.1.1. De verzoekende partij voert in haar **<u>verzoekschrift</u>** aan dat zij door het bestreden besluit definitief wordt aangeduid als saneringsplichtige.

Dit impliceert dat zij zal moeten overgaan tot de opstelling en uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek.

Vervolgens zal zij een bodemsaneringsproject moeten opstellen en zal zij, met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, moeten overgaan tot bodemsaneringswerken.

De hiermee gepaard gaande kosten zullen onvermijdelijk tot een faillissement leiden.

2.1.2. De verwerende partij antwoordt in haar **nota** onder meer dat de verplichting om effectief tot bodemsanering over te gaan thans nog niet vaststaat.

Uitsluitsel daaromtrent kan pas worden gegeven na het opstellen van het beschrijvend bodemonderzoek.

In ieder geval zal nog een nieuwe formele beslissing moeten worden genomen die dan door de verzoekende partij kan worden aangevochten.

Gelet op de huidige stand van de bodemsaneringsprocedure, kan het beweerde nadeel, met name het dreigende faillissement ten gevolge van de hoge saneringskost -kost die overigens pas later zal kunnen worden begroot-, niet worden toegeschreven aan de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Bovendien kunnen de gemaakte kosten verhaald worden op de saneringsaansprakelijken;

2.2. Overwegende dat de tweede schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen :

De bestreden beslissing verplicht de verzoekende partij er niet toe een bodemsanering uit te voeren, doch legt enkel op om een beschrijvend bodemonderzoek te laten uitvoeren.

De uiteenzetting van de verzoekende partij in haar verzoekschrift heeft quasi uitsluitend betrekking op nadelen die een gevolg zijn van het moeten uitvoeren of minstens financieel ten laste nemen van de sanering zelf.

Nergens wordt aangevoerd dat de kosten die met het door het bestreden besluit opgelegd beschrijvend onderzoek zullen gepaard gaan, van die aard zijn dat ze het voortbestaan van de onderneming in enigerlei mate bedreigen.

Zij toont derhalve geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, voortvloeiend uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, aan,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig oktober tweeduizend en een, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **R. STEVENS.**